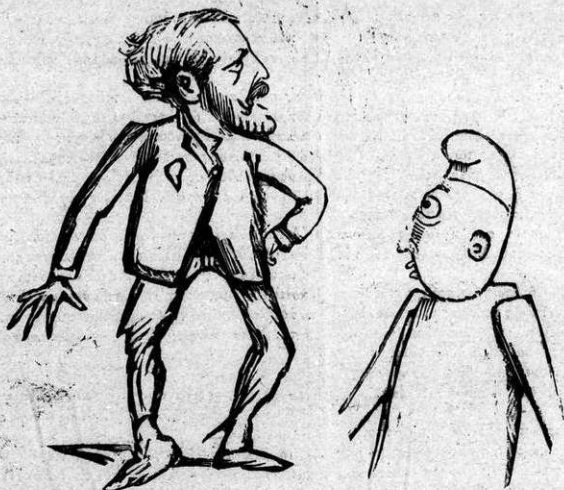

Ναι, λιγυροί τραγουδιστάι τῆς προσφιλοῦς Βιέννης,
 ποῦ ἀρμονίαν χύνετε παντοῦ τῆς οἰκουμένης.
 Σκιρτῶντες ἐκδηλώσετε τὴν ἀδόλον χαρὰν σας
 καὶ μ' ὄμους χαιρετήσετε τὴν γῆν μας ὕψηλούς,
 ἥτις συχνὰ φιλοξενεῖ τὴν Αὐτοκράτειράν σας,
 ποῦ πεμπτημέρια πολλὰ χρωστεῖ τῆς Μιχαλοῦς.

Λοιπὸν καλῶς μ' εὐρήκατε, λοιπὸν καλῶς σὰς ἔρῃκα..
 ἐδῶ τὸ πᾶν εὐγένεια, τὰ δ' ἄλλα ἐλ' ἀγροῖκα.
 Καὶ τώρα ποῦ ἐχόρτασαν μὲ σκόνῃ τάντερά σας
 θερμῶς ἐπεύχομαι καὶ εἰς σὰς, τὸν τόνον μου ἐντείνων,
 καθὼς καὶ ἡ κυρία σας καὶ Αὐτοκράτειρά σας
 νὰ ἐπισκέπτεσθε συχνὰ τὴν Κέρκυραν καὶ Τῆνον.

Κι' ὁ Φαδοῦλης ὁ ᾄσιδος
ἴστους Βιενναίους πομπωδῶς.

Μετὰ τὴν προλαλήσασαν τοῦ Δήμου ἀηδὸνα,
 ποῦ πτερωτοῦς σὰς ἔφερε εἰς τὸν χρυσοῦν αἰῶνα,
 ἀκούσετε παρακαλῶ καὶ τὸ δικό μου γχάρισμα,
 ἄφου δὲν θὰ πληρώσετε, ὦ ἄνδρες Βιεννέζοι...
 καὶ ἐγὼ ἐδῶ συνεῖθισα νὰ βγάζω λόγους χάρισμα
 καὶ ἡ γλώσσα μου ἡ κοπετή δὲν ἔμαθε νὰ παίζῃ.

Ποῶ καὶ ἐγὼ ἴσθην τελετὴν μικρὸν νὰ συντελέσω
 καὶ εἰς ὅσα σὰς ὠμίλησε ὀλίγα θὰ προσθέσω.
 Ὅτ' ἐρχομέν σας ἐξαλλοὶ ἀντήχησαν φωναί,
 ἐδόθη δὲ πρὸς χάριν σας καὶ γεῦμα ρεφενέ,
 καὶ κάθε τρελλο-Κωνσταντῆς σὰς εἶπε τὰ δικά του
 καὶ ὁ Σπάθης σὰς ἐλύσσαξε μὲ τὰ Γερμανικά του.

Ἀμέσως ἐθερμάνατε καὶ τὰς ψυχρὰς καρδίας
 μὲ τόσα λαρυγγίσματα καὶ φθόγγους μελωδίας,
 οἱ δὲ βραχάδες, ποῦ φοροῦν γαρούφαλο ὅτ' αὐτί,
 μὲ τὰ γοργὰ δοξάρια τῶν ὀγκώθησαν καὶ αὐτοί,
 καὶ ἤκούσθη ὁ Συμρινωῖτικὸς ἐκεῖνος ἀμανέας
 καὶ ἀπὸ σαντούρια γέμισε ὁ κάθε καφενέας.

Ὁργάνων ἦχος ἤχησε ἴσθην γῆν τοῦ Παρθενῶος
 καὶ τὸργανό του ἐπαίξε καθεὶς ἰδιαίτερος,
 ἀλλὰ καὶ ἡ καλλικελαδὸς καὶ παρδαλή μου ὄνος,
 ποῦ τὴν φλογίζει κατ' αὐτὰς ὁ τοῦ Μαῖου ἔρωσ,
 καὶ ἐκείνη ἐτραγουδῆσε μαζί μου λιγωμένη
 ὡς Φιλομήλα καὶ Σεῖρην καὶ Μούσα Μελοπομένη.

Ἀλλὰ θαυμάζω ἀληθῶς μὲ σὰς, ὦ κανταδόροι...
 πῶς εἶναι δυνατόν ποτὲ τοσοῦτοι ἐπιστήμονες,
 πολιτευταί, χρηματισταί, γιατροὶ καὶ δικηγόροι,
 τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν νὰ γίνωνται ἀμνημονες,

κι' ἐπὶ καιρὸν νὰ παραιτοῦν τῶν ἔργων των τὰ Στάδια
κι' ἔδω κι' ἔκει νὰ τριγυροῦν μὲ μουσικῆς τετράδια;

Πῶς εἶναι δυνατόν ποτὲ ἐγγόντα χρόνων γέροι
νὰ ἔχουν ὅσῃν ἔρεϊν καὶ μὲς 'στὸ καλοκαίρι,
καὶ σφριγ' ῥοὶ νὰ ἔργωνται κι' ἔδω εἰς τὴν Ἑλλάδα
καὶ ν' ἀρχινοῦν 'στὸ Ἰάππειον καντάδες μὲ βελλάδα,
νὰ τραγουδοῦν καὶ νὰ τραγουδοῦν κι' ἐμπρός εἰς τὸ Παλάτι
γὰ νὰ τοὺς πῇ ὁ Βασιλεὺς «εὐχαριστῶ, πολλὰ ἄττη;»

Τί θὰ ἐλέγατε καὶ σεῖς οἱ ἄνδρες τῶν αἰθέρων
ἐὰν ἐδέλαπ' Ἑλληνας ἐκ τῶν σοβαροτέρων,
καθὼς τὸν Κάδδα ἔφαρνα ἢ σὰν τὸν Κορομάντζο
ν' ἀφίουν κάθε τὸν δουλειὰ ὡσὰν τεμπελχανάδες
καὶ σὰν καὶ σὰς νὰ τριγυροῦν 'στὸν κόσμον γὰρ ρωμάντζο
κι' ἔπου ἔβρουν καὶ ἔπου σταθοῦν ν' ἀρχίζουιν πατινάδες;

Αὐτὰ νομίζω δὲν τιμοῦν ἀνθρώπους σοβαροὺς
καὶ πάντοτε καὶ μάλιστα εἰς τοὺτους τοὺς καιροὺς.
Δὲν πρέπει νὰναι ἀρελεῖς κι' οἱ γέροντες κι' οἱ νέοι,
καὶ νὰ μὲ συγχωρήσετε, καλοὶ μου Βιενναῖοι,
ἀν' πῶ πῶς δὲν μοῦ φαίνεσθε ὡς ἄνδρες σοβαροὶ
καὶ δὲν βαστάτε σὰν κι' ἐμᾶς καθόλου τὸ βαρὺ.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπορῶ πῶς ἂν καὶ εἴσθε τόσοι
εἰς ἓναν ἥλιο στρώνετε τὰ ρούχα σας αἰώνια,
χωρὶς κανεὶς νὰ σκέπτεται τὸν ἄλλον νὰ σκοτώσῃ
καὶ δίχως φθόνος μέσα σας νὰ βόσκη καὶ διχνοῖα.
Κι' αὐτὸ τὸ βλέπω ἀπρεπὲς εἰς τὸν ἀνδρῶν τὸ φύλον,
νὰ μὴν τσακῶνεσθε ποτὲ τοῦλάχιστον μὲ ξύλον.

Ἄφου κανεὶς τὴν ζώνη του δὲν στρώνει γὰρ καυγᾶ,
ἀφοῦ ποτὲ κατραπακιάς δὲν πέτρου καὶ σποντύλια,
αὐτὸ θὰ πῇ τὸ αἶμα σας πῶς διόλου δὲν σφριγᾷ
κι' οὐδὲ σὰν ἄνδρες ἔχετε πεγγάρια καὶ καντύλια,
ἐνφ' ἀνάπτει τῶν Ρωμηῶν ἢ εὐάνδρος πατρίς
καὶ ἔπου δύο Ἑλληνας καὶ τὸ μαχαίρι τρεῖς.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπορῶ πῶς μ' ἤσυχον τὸ βλέμμα
'στὸν Πρόεδρόν σας κύπτετε τὸν τράχηλον ἡρέμα,
ἐνφ' ἔδω, ποῦ χαρτοῦν κι' ὁ Βασιλεὺς δὲν πιάνει,
ὅπου συντρίβονται δεσμὰ καὶ κῆκοι καὶ ἄλλουσι,
καθεὶς ζητεῖ νὰ λέγεται καθὼς τὸν Δεληγιάνη
εἰς ἑλὰς Πρωτοκάθεδρος καὶ πρῶτος ἐν τοῖς ἰσοῖς.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀπορῶ πῶς ζωηροὶ γελᾶτε
κι' οὐδὲ γὰρ ψύλλου πῆδημα τὰ μέσα σας γαλᾶτε.
Τί διάβολοι!... τὸ στήθος σας καμμιὰ δὲν τρώγει λῦπη;
ὅλα 'στὸν κόσμον τάχετε καὶ κᾶτι δὲν σᾶς λείπει;
δὲν σᾶς σκοτίζει ζήτημα πολιτικῆς ἐπείγου,
ἢ καὶ τὴν μέλλουσαν ζωὴν δὲν σκέπτεσθε ὀλίγον;

Ἄν φάλλετε μετὰ φωνῆς μελωδικῆς κι' εὐστρόφου
δὲν εἴσθε ἄνδρες ὡς ἡμεῖς μὲ σέφην φιλοσόφου.
Κι' ἀφοῦ δὲν σοβαρεύεσθε καὶ 'στὰ γεράματά σας,
ἀφοῦ δὲν ἐκουκουτίσατε ἀκόμη τὸ μισαλό σας,
καὶ μελαδεῖτε τὴν χαρὰν καὶ τὴν ραιδρότητα σας
καὶ στάζει αἷμ' ἀληθινὸ τὸ κάθε μζγουλό σας.

Ἄφου καμμιὰ πολιτικὴ καὶ σᾶς δὲν χολοσκάνει
καὶ φαίνεσθε ὡς ἀρελὴ κι' ἀμέριμνα παιδιάρια,
ἀφοῦ ποτὲ διγνοῖα τὴν ὕψιν σας δὲν κάνει
ὡς τοῦ Λαζάρου τοῦ γνυστοῦ τὰ νεκρικὰ σουδάρια,
ἀφοῦ καθεὶς σας πάντοτε χαμογελᾷ καὶ χαίρει
κι' οὐδὲ φουκτῶνει ἄγριος πιστόλι καὶ μαχαίρι.

Ἄφου κανέναν δὲν βαρεῖ 'στὸν ἄλλον καρυδιά
κι' ἀκούετε τὸν Πρόεδρόν σὰν εὐτακτα παιδιὰ,
ἀφοῦ ἐμπρός μας ἔρχεσθε μὲ μούτσουνα ξετοίπωτα
καὶ μὲ τοὺς νέους Ἑλληνας δὲν μοιάζετε εἰς τίποτα,
ἀδείαστέ μας τὴν γωνιά καὶ σῦρτε 'στὴν Βιέννα,
τὸν Σπάθην ἐνθυμούμενοι, τὸν Δήμαρχον, κι' ἐμένα.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶ τὸ Βιβλιοπωλεῖον
τῶν ἀδελφῶν Μαργαριτῶν, ποῦ εἶναι 'στὸ Παρίσι,
καὶ προμηθεύει πᾶν γνωστὸν καὶ ἀγνωστὸν βιβλίον
χωρὶς μ' ὑπερβολὴν τιμὴν νὰ σᾶς στενοχωρήσῃ.
Μοναδικὸν Κατάστημα μ' ὑπόληψιν πολλὴν
καὶ εἰς τὴν Δύσιν σύμπασαν καὶ τὴν Ἀνατολήν.

Παρακαλῶ νὰ λύσετε αἰτήσεις τὸ βαλάντιον
καὶ δύο φράγκα δώσετε γὰρ τὸν Ἀδβᾶν Κωνσταντίον,
ποῦ κατ' αὐτὰς ἐξέδωκε ὁ Νάτσης μὲ εἰκόνας
κι' εἶναι τερπνὸν ἀνάγνωμα πρὸ πάντων 'στὰς κοκκῶνας.

Μοσχάκη λόγῳ ἐμβριθείας μὲ γλαφυρὰς ἰνότητες,
πολύτιμον ἐγκαλπίον εἰς τὰς οἰκογενεάς.

Μυθολογία τοῦ Δεσφῆ, μετὰφρασίς Καράλη,
θερρὸ πῶς εἶναι περιττὴν νὰ τὴν συστήσω πάλι.

'Στὸν Πειρικὴν Κατάστημα τοῦ Στάθη Δηλαβέρη,
ὅπου μεγάλο ἔρχετε νὰ κἀν νταρεβέρη.
Εἰς τοῦτο πλάκες τεχνικαὶ ἀπὸ ταμῆτον πρῶτες,
τὰς διακρίνει δὲ πολλὴ καθ' ἑλὰ στερεότης,
κατάλληλοι πρὸς στρώσιμον εἰσδῶν κι' αἰθουσῶν
καὶ μαγειρείων κίποτε καὶ πάντων καὶ παρῶν.
Πρὸς τοῦτοις πλάκες στερεὰ γὰρ κάθε πεζοδόρμιον,
καὶ ὡς αὐτὸ Κατάστημα δὲν ἔγινε παρόμοιον.

Λόγῳ Σχινὰ τοῦ Βουλευτοῦ συνέσεως πολλῆς
κατὰ τὴν πρώτῃν Σύνοδον λεχθέντες τῆς Βουλῆς.

Ἄφου γνυστὸν σᾶς κἀνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀντίθω,
'στὴν Νάσσαν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδογεῖο Σέθη, — ἀπὸ 'στὸ Λαδὶ τρεῖς 'στὸ ἔδι.

μὲ Ἰσημῶρ, μὲ μὴ μάντρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὲ χήρα δίχως ἄνδρα, — ποῦσαν ἄλλοτε μαμμή.